

Tiltakozás a **2016. évi ... törvény a Magyar Pszichológus Kamaráról törvénytervezet** ellen!

Tisztelt Címzett!

Az alábbiak szerint, ezúton hívom fel figyelmüket egyben véleményezem és tiltakozásomat fejezem ki a 2016. évi ... törvény a Magyar Pszichológus Kamaráról törvénytervezet ellen!

A törvénytervezet több ponton is sérti az emberek szabad önrendelkezési jogát, ezen túlmenően szabad kezet kíván adni a magukat a „pszichéhez értő”-nek nevező pszichopatáknak, mely az alábbiakból egyértelműen kiderül!

Törvénytervezet:

„ 3. §

(1)E törvény alkalmazása tekintetében pszichológusi tevékenység az emberi magatartás és mentális állapot felmérésének és kezelésének minden területe, az ehhez kapcsolódó alapszabályok ismeretek és eljárások alkalmazása, valamint az adatok feldolgozása, értelmezése és őrzése a szakmai és szakmaetikai szabályok alapján a 3. mellékletben meghatározott kompetenciák szerint. „

Fenti meghatározás szerint a psziché jelentése lélek a "logia" a "tudomány" szót jelenti, a törvény azt kívánja szabályozni, hogy a lélek tudományával csak az foglalkozhasson, akinek megfelelő iskolai, tudományos végzettsége van.

Magát a lélek fogalmát még senki sem tudta meghatározni!

Ugyanakkor amennyiben a "lélek" meghatározhatatlan, akkor az sem közelíthető úgy meg, hogy ki foglalkozhat vele, mert mindenki foglalkozhat. Sem az nem korlátozható abban, hogy a saját lelkével való foglalkozásban kitől és hogyan kér segítséget, sem az, aki ilyen téren kíván más pszichéjével foglalkozni.

A "pszichéhez" való értés, ahogyan már maga a lélek ebben egy alapvetően definiálhatatlan fogalom, úgy a tudományával foglalkozó (a "logus") sem határozható meg iskolai képzettség alapján, és még kevésbé ehhez kötött, kötelező kamarai tagsághoz!

Fontos a Wikipédia meghatározásából:

"A pszichológiát napjainkban is sokan azonosítják a gyógyító szakmában foglalkoztatott pszichológusok tevékenységével. A pszichológia viszont nem kizárólagosan az emberek lelki jóllétével foglalkozó gyógyító tudomány, hanem az emberekre jellemző *mindennemű* folyamatok megértésére törekvő diszciplína is. A terápiás szakma csak egyetlen része annak, ahol a szakképzett pszichológus elhelyezkedhet. A pszichológia aktív kutatói szerepet vállal olyan kevésbé közismert területeken is, mint például a humanoid észlelés (látás, hallás, tapintás stb.) tanulmányozása, a tanulás és emlékezet törvényszerűségeinek feltárása, a nyelvelsajátítás folyamatának leírása, a matematikai gondolkodás megértése stb."

A lényeg az, hogy alkotmányos, alapvető emberi szabadságjogokat érint a terápia esetében is, de mindkét oldalról, a gyógyított és a gyógyító szempontjából is vizsgálva a kérdést.

A Wikipédiánál maradva:

"A pszichológia aktív kutatói szerepet vállal olyan kevésbé közismert területeken is, mint például a humanoid észlelés (látás, hallás, tapintás stb.) tanulmányozása, a tanulás és emlékezet törvényszerűségeinek feltárása,"

Ebben a kutatói szerepvállaló, de akár az észlelések, tanulási, emlékezet-, és gondolkodási törvényszerűségek feltárásában, az azzal kapcsolatos problémák megoldásában szerepet vállalókat aktív- és passzív oldalon is tiltja a tevékenységüktől!

Eleve szükségtelen, meg nem engedhető, egy meghatározhatatlan diszciplína (rend) kialakítása! Ez csak formálisan valósíthat meg bármilyen védelmet az eziránt lobbizóknak: Ez pusztán egy felesleges kitérő, hiszen a foglalkozás előtt írásban megállapodik egymással a két résztvevő, hogy a lélekműködéssel nem úgy foglalkoznak, hogy az egyik a másikat "kezelné", ellátni stb. kívánná!

A terapeutának ugyanúgy terápia a másik ember lelkével való foglalkozás, és ez megfordítva is igaz!

Továbbá az alap-diszciplináris ismeretekről az Országos Köznevelési Intézet, Új Pedagógiai Szemle, A diszciplináris tárgytól az integrált tárgyakig cikkében a következőket írja:

„A diszciplinárisnak nevezett tantárgyak többé-kevésbé egy klasszikus tudományt jelenítenek meg iskolai formában, az integrált tárgyak pedig kisebb-nagyobb mértékben eltérnek a diszciplinák rendszertani beosztásától, és a különböző tantárgyakban oktatott ismereteket összekapcsolják. Az integrációnak azonban annyiféle változata létezik – amelyek a diszciplináris keretektől való eltávolodás fokában különböznek az egyszerű korrelációtól a komplex tárgyakig”

„Minden előnye és korszakos jelentősége ellenére is felmerül azonban néhány probléma a diszciplináris tantárgyakkal kapcsolatban. Ezek röviden a következők.

Az első és legfontosabb, hogy a világ jelenségei még nem mindig felelnek meg a tudományhatároknak. Ez teljesen nyilvánvaló például természeti rendszereknél, de kézenfekvő társadalmi jelenségek esetében is. A tudományok hihetetlen mértékű differenciálódásával (gondoljunk csak arra, hány ága van az általunk biológiának vagy történelemnek nevezett tudománynak) együtt erőteljes integrálódás is bekövetkezett a tudomány világában, rengeteg a kapcsolódási pont a különböző tudományterületek között, a vizsgálati aspektusok, a tudományos modellek és elméletek át- meg átszövik egymást. Sem a tapasztalatok, sem az olvasmányélmények sem a mindennapi létezés gyakorlata nem támasztja alá a jelenlegi diszciplináris tantárgyi struktúrának a fetisizálását, ami ésszerűbbnek látszana olyan tantárgyi szerkezet kialakítása, amely mondhatni adekvátabb módon képezi le szaktudományos és pedagógiai értelemben a

valóságot.

A második probléma, amely inkább didaktikai természetű, hogy az iskola szigorú időbeli tagolásának (évfolyamok, tanórák) és a tantárgyak sajátos diszciplináris haladási sorrendjének, logikájának következtében hónapok, sőt évek telhetnek el ugyanazon dolog egyik, illetve másik tantárgyban való tanulásáig. Részben ennek, részben a megközelítés tudományos egyoldalúságának következtében a gyerekekben nemigen tudatosulhat, hogy különböző tantárgyakban ugyanarról a valóságdarabról esik szó. Egészen triviális példaként szokták emlegetni, hogy nem válik világossá a gyerek számára, hogy az atom, amellyel fizikaórán találkoznak, ugyanaz, ugyanúgy viselkedik, mint amelyről kémiai, biológiai vagy földrajzi tanulnak. Elképzelhető, hogy akkor a finomabb vagy rejtettebb összefüggések tudatosítása milyen szintet érhet el.

A harmadik probléma, hogy a diszciplináris tantárgyi rendszer lényegénél fogva rugalmatlanul viselkedik mind az adott tudományon belüli új információk kezelésével, tananyagba történő beillesztésével kapcsolatban, mind pedig az új tudományterületekhez, tudományágakhoz való viszonyulást illetően. Évek, sőt évtizedek telhetnek el egy-egy fontos felfedezés és annak valamilyen formában a tananyagban való megjelenése között, annyira kötöttek hiszen már eleve túlszűfoltak a tantárgyi tematikai és időkeretek. Új tudományokkal (mikrobiológia, űrkutatás, meteorológia, géntechnológia, környezetvédelem, politológia, urbanisztika, szervezéstudomány stb.) pedig szinte semmit nem tud kezdeni a hagyományos tantárgyi rendszer, illetve csak egyfajta megoldást ismer: önálló tantárgyat szentelni nekik. Ez hasznos és helyénvaló lehet (pl. számítástechnika), de nem biztos, hogy minden esetben ez a megfelelő megoldás (mit lehet kezdeni pl. a kibernetikával). Ezt a hatást fokozza, hogy a pedagógusokat a képzés folyamán eleve egyfajta izolált szemléletre készítik fel egy szaktárgyi és sajnos a pedagógiai felkészítés során is.

„

Tehát egy alap-diszciplináris megközelítéshez ragaszkodni a lélekkel való „munka” során egyszerűen megengedhetetlen és korszerűtlen. Nem véletlen, hogy megannyi alternatív tevékenység bizonyul hatékonyabbnak a pszichés terápia során, mint az említett törvénytervezetben e meghatározhatatlan területet maguknak kisajátítani szándékozó a haladástól lemaradt áltudományos „pszichológusok”.

Összefoglalva:

A törvénytervezet mely szerint a *„pszichológusi tevékenység az emberi magatartás és mentális állapot felmérésének és kezelésének minden területe az ehhez kapcsolódó alapdiszciplináris ismeretek és eljárások alkalmazása”* elfogadhatatlan, mert:

- a pszichológusi tevékenység **nem terjeszthető ki** a magatartás és mentális állapot felmérésének és kezelésének **minden területére**, így kisajátítva az ember létezésének létállapotát azaz lelkét!
- nem csak a tevékenységet végzőket, hanem a tevékenységet igénybe vevők **szabad választási jogát is korlátozza**, miközben a lélek az szabad, tehát nem is korlátozható!
- A legegyszerűbben úgy közelíthető meg ez a megfogalmazás, hogy egy

szülő nem nevelheti a gyermekét, azaz nem gyakorolhat olyan tevékenységet ami a gyermeke magatartás és mentális állapot kezelésére azaz a nevelésre irányul. Ha csak nem tagja a pszichológusi kamarának.

- minden emberi kapcsolat megtestesíti a fenti fogalmat - a már bizonyított és elfogadott **hatás és kölcsönhatás alapján** - függetlenül attól, hogy előre erre a tevékenységre irányulva eldöntötték azt a kapcsolatban résztvevők vagy sem! Tehát felvetődik a kérdés ki a kezelt egy ilyen kapcsolatban?! A kérdést könnyű megválaszolni, mert mindig **minden résztvevő** az! Ha pedig minden résztvevő az, akkor az hogy is korlátozható?!
- az **alap-diszciplináris ismeretek** egy idejét múlt megközelítés, ami egy olyan alap hibával küzd ami meg akar határozni egy meghatározhatatlant, tehát azt a látszatot kívánja kelteni, hogy a pszichológusok meg tudják határozni a „minden magatartás és mentális állapotot”, csak, hogy ezt épp nem tették meg! Hiszen az alap-diszciplináris ismeretekről, maguk azok akik így oktatnak vallják, hogy annak helye csak a nem változó és egymásba át nem folyó tárgyaknak van. Ilyen lenne az emberi magatartás és az emberi mentális állapot? Valóban statikus? A válasz egyszerű: **NEM!**

A törvénytervezet megalkotóiról nem feltételezhető, hogy hozzá nem értők lennének. Éppen az ellenkezője látszik, hiszen sikerült úgy megfogalmazniuk, a törvénytervezetet, hogy a lehető legtöbbet sajátítsanak ki és az idejét múlt diszciplínáikat kiterjesszék. A saját maguk által meghatározottak szerint privilegizálva klikkesítsék egy kiváltságos csoport számára a pszichével való foglalkozást, ezért joggal vetődik fel a kérdést, hogy e törvénytervezet képviselői, milyen hatalomra törnek?

Bízom benne, hogy a jogalkotás nem válik megengedhetetlen érdekek alapján meghatározhatatlan és végrehajthatásában is kétséges törvény létrehozójává!

Budapest, 2015. március 14.

Tisztelettel:

.....
Pintér László